К. 42, 5 (XVIII)

се е прием за представяне на това умекотение, явяват се още толкова почти меки или умекотени гласни, колкото и твърди а–я, е–ѥ, о–ѥо, у–ю, ѫ–ѭ. Това се забелязва и се чуе и в днешний язик, както и в старий който до нейде се случи и тях, но той не можеше да се ползува от услугата на тези букви. ~~В старий язик се не представяват само в умекотените~~ изобилни гласове, защото той имаше и нужда от смекченията. ~~[illegible]~~ твърди напр. от които имаше нужда и приемаше го ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ тъй макари да се е употребявал в старий язик, или умекотени имаше нужда. Защото в ~~[illegible]~~ живий язик ът ни ~~[illegible]~~ е изговаряне твърдо ~~[illegible]~~ освен когато е подир съгласна букви, ~~[illegible]~~ а подир гласни, в начало или само когато е както ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ да го пишем все ище изговаряме леко ~~[illegible]~~ както ю, защото имаме нещо едакаквото свързват и може би и други, затуй не е нужно да преговаряме язикът си с излишен знак за глас който не представя ~~[illegible]~~ никаква разлика. Другите умекотявани като ѥ или ю, и само кога са и в начало или подир гласна оставами си едни ите както и подир съгласна, а ~~[illegible]~~ подир съгласна, ~~а в други~~ ъ ги казва се нечуе като ѥ, а в други случаи като твърдо е, той само ~~[illegible]~~ един ът бълг испълнява естествено нуждите на язика съгласно съобразно ѝ си очертане,

~~[illegible]~~ тя глас-ът ~~то~~ или то ъо ~~[illegible]~~ ю, както би следувало по приетата форма да се сформира ~~старий~~ язик в старий язик го несредували, види се че имали нужда от о умекотено ~~[illegible]~~ защото умекотене то му ставало и изпълнение нужно е, ~~а не е приложение там~~ както язик показва и до днес.

глас-ът -е и о то отличното си свойство като тънки гласни нямат нужда от умекотение. Защото в даден случай за умекотение или ъ.

2) Види се че старий язик имал нужда от умекотено о, ~~[illegible]~~ затова го и не умекотявал а при умекотение то нац, в образуването на форма за му старите се водили